

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 lutego 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku J. Z. z dnia 11 grudnia 2020 r. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazano, że zgodnie z art. 57 w zw. z art. 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 887 ze zm.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:
  - 1 rok – jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat,
  - 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat,
  - 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat,
  - 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat,
  - 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, a ponadto okres ten przypada w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy,
3. niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3 – 8 i 9 lit a, pkt 10 lit a, pkt 11 – 12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15 – 17 oraz art. 7 pkt 1 – 4, 5 lit. a, pkt 6 i 12 ustawy emerytalnej albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, chyba że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy i udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny.
4. nie ma ustalonego prawa do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych lub nie spełnia warunków do jej uzyskania.

Lekarz Orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 5 stycznia 2021 r. ustalił iż ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy a niezdolność powstała 18 listopada 2020 r.

Na wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 5 lat w ostatnim dziesięcioleciu przed powstaniem niezdolności do pracy tj. w okresie od 18.11.2010 do 17. 11.2020 r. jak też w dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku o świadczenie tj w okresie 11.12.2010 do 10.12.2020 . wnioskodawca udowodnił 1 rok 11 miesięcy i 28 dni okresów składkowych orz 1 rok 9 miesięcy i 16 dni okresów nieskładkowych które zgodnie z art. 5 ust. 2 ww. ustawy ograniczono do 1/3 udowodnionych okresów składkowych i przyjęto w ilości 8 miesięcy. Okres ubezpieczenia łącznie 2 lata 7 miesięcy i 28 dni. Ponadto na przestrzeni życia wnioskodawca udowodnił 25 lat 4 miesiące i 29 dni okresów składkowych. Tym samym w ocenie organu brak podstaw do przyznania świadczenia.

/decyzja – k. 12 akt ZUS/

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 22 lutego 2020 złożył wnioskodawca J. Z. domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu swego stanowiska podniósł, iż systematycznie od 2005 r. stan jego zdrowia się pogarsza i z tego względu w ostatnich 10 latach nie ma wypracowanych 5 lat pracy (w okresie 2005-2009 był na rencie). Wskazał iż podjął z własnej inicjatywy działalność gospodarczą co skutkowało załamaniem stanu zdrowia i ostatecznie leczeniem na oddziale intensywnej terapii. W chwili obecnej zgodnie z Orzeczeniem Lekarza orzecznika z przyczyn kariologicznych jak i onkologicznych jest całkowicie niezdolny

do pracy. Ma udowodnionych 25 lat pracy. Pracował ile mógł do momentu powstania choroby tj do 2005 r. Tym samym zasadnym jest przyznanie mu renty chorobowej.

/ odwołanie k. 3 załącznikami k. 4-10/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania na podstawie art. 477⁹ §3¹ k.p.c., bowiem podstawę do wydania decyzji stanowiło orzeczenie lekarza orzecznika ZUS a odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

/odpowiedź na odwołanie – k. 11 – 11v/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. Z. urodził się (...)

/bezsporne/

Ubezpieczony w dniu 11 grudnia 2020 r. złożył wniosek o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek – k.1-5 akt ZUS/

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 5 stycznia 2021 r. uznał, iż wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy, zaś całkowita niezdolność do pracy powstała w dniu 18.11.2020 r.

/orzeczenie lekarza orzecznika – k. 5 akt ZUS /

Wnioskodawca odebrał orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS w dniu 12 stycznia 2021 r., co potwierdził osobiście własnoręcznym podpisem. Wraz z orzeczeniem otrzymał pouczenie o sposobie i terminie wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS. Został także pouczony, iż odwołanie od decyzji ZUS oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących orzeczenia Lekarza Orzecznika, w przypadku niewniesienia od niego sprzeciwu, sąd odrzuci.

/ orzeczenie lekarza orzecznika – k. 5 akt ZUS, zwrotne poświadczenie odbioru załączone do ww k. 5v/

Od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS wnioskodawca nie wniósł sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS.

/bezsporne/

W tym stanie rzeczy w dniu 9 lutego 2021 r. wydano zaskarżoną decyzję odmawiającą wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/decyzja – k. 12 akt ZUS/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2021 r. poz. 291) Oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia: daty powstania niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy, związku przyczynowego niezdolności do pracy lub śmierci z określonymi okolicznościami, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do samodzielnej egzystencji, celowości przekwalifikowania zawodowego, dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu, w ciągu 14 dni od daty doręczenia tego orzeczenia (art. 14 ust. 2a).

Orzeczenie lekarza orzecznika, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub co do którego nie zgłoszono zarzutu wadliwości, albo orzeczenie komisji lekarskiej, stanowi dla organu rentowego podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń przewidzianych w ustawie, do których prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji (art. 14 ust. 3).

Stosownie zaś z treścią art. 477⁹ § 3¹ kpc Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, że odwołanie wnioskodawcy opiera się jedynie za zarzutach o charakterze medycznym – wnioskodawca kwestionuje datę powstania całkowitej niezdolności do pracy podnosząc iż de facto z uwagi na tan zdrowia nie był on w stanie świadczyć pracy już od 2005 r. - co oznacza iż jest ono niedopuszczalne z uwagi na fakt, że wnioskodawca przed wydaniem zaskarżonej decyzji nie złożył sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika do Komisji Lekarskiej ZUS.

Należy wskazać, że art. 477⁹ § 3¹ kpc oznacza, że możliwość rozpoznania przez Sąd odwołania wniesionego w określonych w nim sprawach uzależniona jest od wyczerpania przez zainteresowanego dwuinstancyjnego trybu orzekania. Niezachowanie tego trybu skutkuje odrzuceniem odwołania (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 listopada 2007 r., III AUa 328/07, LEX nr 399971, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2006 r., II UZP 17/05, OSNP 2006/15-16/245, III AUa 253/14 - postanowienie SA Szczecin z dnia 02-12-2014/. Na podstawie art. 477[9] § 3[1] KPC sąd odrzuca odwołanie, w którym ubezpieczony podnosi wyłącznie zarzuty przeciwko orzeczeniu lekarza orzecznika ZUS w kwestiach określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1-5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.), a zatem również w kwestii daty powstania niezdolności do pracy. /III AUz 43/14 - postanowienie SA Szczecin z dnia 23-06-2014/

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁹ § 3¹ kpc odwołanie wnioskodawcy odrzucił.

Na marginesie należy wspomnieć, że jeśli wnioskodawca nadal chce ubiegać się o przyznanie prawa renty z tytułu niezdolności do pracy to powinien złożyć sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS do Komisji Lekarskiej wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu bądź ponownie złożyć wniosek o rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

J.L.